

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207623
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118207623.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Šimkovej v spore žalobcu: J. T., F.. XX.XX.XXXX, T. H., H. X, právne zastúpený: JUDr. Lýdia Farbakyová, advokátka, Floriánova 12, Prešov proti žalovanému: C. P., F.. XX.XX.XXXX, T. H., R. X, právne zastúpený: JUDr. Ivan Jurčišin, advokát, Mlynská 26, Košice, za účasti intervenienta: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, právne zastúpený: Mgr. Dalibor Tverďák, advokát so sídlom Krmanova 1, Košice, o náhradu škody z ublíženia na zdraví a na majetku vo výške 867,91 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 15. 01. 2019, č. k. 7C/30/2018-129 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie vo výroku o trovách konania (II.).
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením konanie zastavil (I.) a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II.).

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa pôvodne voči žalovanému domáhal nároku na zaplatenie sumy 867,91 eura s prísl titulom náhrady škody. Podaním doručeným súdu 10. 01. 2019 žalobca oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby uhradil žalobcovi celú žalovanú istinu prostredníctvom intervenienta. Preto navrhol konanie zastaviť a priznať žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 100 %.

3. S poukazom na ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd uzavrel, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť skôr než začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávania z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo po podaní žaloby k úhrade dlžnej sumy, preto súd konanie zastavil.

4. Žalovaný procesne zavinil zastavenie konania, keďže po zaplatení uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom musel žalobca pristúpiť k späťvzatiu žaloby, preto súd postupom podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

5. Proti uzneseniu, a to len voči výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6. Konštatoval, že žalovaný nijakým spôsobom nezavinil zastavenie konania. V danom prípade bola žaloba nedôvodná, nakoľko žalovaný nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania a tento nárok

mohol byť uplatňovaný priamo u Komunálnej poisťovne a. s. Išlo teda o zbytočný súdny spor, a preto žalobca nemá právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému. Žalovaný pristupoval po dopravnej nehode k žalobcovi vždy korektne a každú jeho požiadavku na úhradu či už liečebných nákladov, alebo iných nákladov vyplývajúcich z dopravnej nehody nahlásil v poisťovni, v ktorej bol povinne zmluvne poistený. Žalovaný nesúhlasil s niektorými ďalšími položkami týkajúcimi sa úhrady nákladov za pobyt v nadštandardnej izbe v súkromnom rehabilitačnom zariadení Z., tiež nesúhlasil s náhradou plnej výšky ceny poškodeného bicykla, teda sa spočiatku prikláňal k názoru poisťovne, ktorá predchádzajúcimi plneniami považovala poisťnú udalosť za zlikvidovanú. Dňa 26. 07. 2018 žalovaný vyzval Komunálnu poisťovňu, a. s. Vienna Insurance Group, aby pristúpila do konania ako intervenient, nakoľko s touto poisťovňou má žalovaný uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Dňa 10. 08. 2018 poisťovňa postupom podľa § 82 ods. 4 CSP vstúpila ako intervenient do tohto konania. Je pravdou, že žalovaný nesúhlasil s výškou požadovaných ďalších náhrad nákladov spojených s dopravnou nehodou, ale urobil všetko pre to, aby žalobcovi v konečnom dôsledku vyhovel. Žalovaný zaslal všetky požiadavky žalobcu na náhradu, či už liečebných nákladov alebo škody na majetku intervenientovi, ktorý sa s nimi vysporiadal tak, že ich v celej žalovanej sume vyplatil žalobcovi z povinného zmluvného poistenia žalovaného. Ďalej uviedol, že v konaní nezodpovedá za trovy konania, pretože v tomto spore nemal byť ani pasívne legitimovaný, nakoľko žalobca si mohol nároky uplatňovať priamo u poisťovne, s ktorou má žalovaný uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, alternatívne žiadal uznesenie v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

7. Žalobca k odvolaniu žalovaného navrhol uznesenie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že žaloba bola podaná na súde dôvodne, nakoľko zo strany žalovaného ako škodcu (prostredníctvom intervenienta) nedošlo k úhrade celej výšky uplatnenej náhrady škody vzniknutej následkom dopravnej nehody hoci bol na to žalovaný aj intervenient vyzývaný. Žalobca tak nemal inú možnosť ako domáhať sa svojho nároku súdnou cestou, čím žalovaný dal príčinu na podanie žaloby a zavinil aj vedenie konania. Ak žalovaný v odvolaní uvádza, že správanie oboch strán bolo korektné, čo svojim spôsobom preukazuje uzatvorenie mimosúdnej dohody, k tomu uviedol, že k uzatvoreniu žiadnej mimosúdnej dohody nedošlo. Je pravdou, že žalobca a intervenient viedli rokovanie o podmienkach uzavretia mimosúdnej dohody, podmienkami žalobcu však bolo, aby došlo k úhrade celej žalovanej istiny a aby zmluvnou stranou mimosúdnej dohody bol nevyhnutne aj žalovaný. Intervenient však z vlastnej vôle pristúpil iba k úhrade žalovanej istiny bez toho, aby zabezpečil uzatvorenie mimosúdnej dohody za účasti žalovaného. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca si musel uplatniť svoj nárok súdnou cestou, nakoľko k dobrovoľnej úhrade žalovanej istiny zo strany žalovaného ani intervenienta nedošlo a výlučne zo správania žalovaného (aj keď prostredníctvom intervenienta) po podaní žaloby došlo k späťvzatiu žaloby. Preto je správne a spravodlivé, aby žalobcovi bola priznaná plná náhrada trov konania.

8. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého uznesenia o trovách konania, a preto výrok uznesenia o zastavení konania, ktorý odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní nebol preskúmaný a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, vychádzal z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (Ústavný súd SR II. ÚS 78/05).

11. Odvolateľ tvrdí, že uznesenie v napadnutej časti o trovách konania spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny

(náležitý právny predpis) alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Súd prvej inštancie zistil, že žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania (žalobca pristúpil k späťvzatiu žaloby po zaplatení uplatnenej pohľadávky), a v tomto smere aj správne rozhodol o náhrade trov konania postupom podľa § 256 ods. 1 CSP.

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy SR je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní spravila v spore uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Citovaného ust. § 255 ods. 1 CSP vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia v ust. § 256 ods. 1 CSP. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napr. pre nedostatok podmienok konania, z dôvodov späťvzatia žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie či a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že v predmetnej veci žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania, keďže po zaplatení uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom, musel žalobca pristúpiť k späťvzatiu žaloby, preto správne postupoval súd prvej inštancie, ak podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému. Tento zastavenie predmetného konania procesne zaviniť, pričom tvrdenia žalovaného, že nezodpovedá za trovy konania, pretože v tomto spore nemal byť ani pasívne legitimovaný, je námietkou, ktorá je nedôvodná.

16. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 12. 12. 2017, č. k. 1T/106/2017-135 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 07. 03. 2018, č. k. 2To/2/2018-153 bolo jednoznačne konštatované, že žalovaný dňa 09. 04. 2017 v obci Q. na križovatke účelovej komunikácie vedúcej od cesty 1/18 a cesty III/3450 ako vodič motorového vozidla značky T., evidenčné číslo: H. spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej došlo ku škode na zdraví aj majetku (bicykli) žalobcu. Teda výsledky trestného konania jednoznačne poukázali na to, kto je zodpovedný za predmetnú škodu.

17. Pokiaľ intervenient dňa 20. 11. 2018 plnil žalobcovi sumu 130 eur a dňa 20. 12. 2018 sumu 737,91 eura, čím uhradil celú žalobcom požadovanú istinu, musel žalobca pristúpiť k späťvzatiu žaloby, čím žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania. Preto správne postupoval súd prvej inštancie, ak podľa ust. § 256 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca v celom rozsahu, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).